

neralprocureuren havde foreslaaet; - det vilde ganske vist være en ikke uvæsentlig Støtte for det ærede Mindretals Forslag, hvis det forholdt sig saaledes, men i Virkeligheden er det ikke Tilfældet. Det er ganske vist, at der er nogen Forbindelse mellem det ærede Mindretals Forslag og de Forslag, som paa Sagens tidligere Trin ere fremkomne; men Hovedpunktet i det ærede Mindretals Forslag, Forandringen af Stiftsbehandlingens Væsen, denne Omdannelse af Stiftsbehandlingen fra at være væsentlig juridicel til ikke at være juridicel, stemmer aldeles ikke med hine tidligere Forslag. Mindretallet i Hof- og Stadsretten gik ud fra, at de 2 Medlemmer i Stiftscommissionen skulde have dømmende Myndighed, og kun ved formelige Kjendelsers Afgivelse skulde 3 Assessorer fra Hof- og Stadsretten træde til for i Forening med dem at afgjøre Disputen, og det var ingenlunde Meningen, at de 2 Stiftscommissairer skulde savne den dømmende Myndighed, som Stiftscommissionen tidligere havde havt. Generalprocureuren, der end ikke medtog nogen andetsfedsfra til Decisioners Afgivelse, har i sin Betænkning endnu mindre yttret Noget, der kunde berettigede det ærede Mindretal til at forudsætte Anerkjendelse fra hans Side af Mindretallets Hovedsætning, Stiftsbehandlingens ikke-judicelle Bestaand. At nu Sammenhængen er denne, kan jo iøvrigt slet ikke være afgjørende imod det ærede Mindretals Forslag, men Forslaget faaer dog at staae og falde ved sit eget indre Værd, uden at kunne hente sin Betydning andetstedsfra.

Efter hvad jeg saaledes har anført, skal jeg meget tilraade det ærede Thing, indtil videre at blive staaende ved Regjeringsudkastet og ikke gaae ind paa den gennemgribende Forandring, som det ærede Mindretal foreslaaer.

Endnu maa jeg berøre det Endringsforslag, som Udvalgets Fleertal har stillet, ligesom ogsaa det Endringsforslag, der er stillet af et æret Medlem udenfor Udvalget (N. Hansen). Fleertallets Forslag gaaer ud paa en Forandring i Lovudkastets § 1, saaledes at Bestemmelsen om en Forøgelse af Overrettens Assessorer med 2 paa dette Sted bortfalder; i Betænkningen ere de Betragtninger anførte, der

have ledet til dette Forslag, og jeg skal blot tilføje, at det træffer sig saa heldigt, at ligeledes Finantsudvalget allerede har været opmærksomt paa de 2 constituerede Assessorers Stilling og indfattet, at de ansættes fast, hvorved al Ulempe fjernes. Det Endringsforslag, der er stillet af den ærede Nøgtsmand for Holbø Amt 1ste Valgkreds (N. Hansen), gaaer ud paa, at der i Lovudkastets § 2, 4de Linie, skulde tilføjes, at enhver Assessor har Ansvar for, at Tilendbringelsen af Boerne ikke gaaer ud over den Tid, der er nødvendig ifølge hvert Boes særegne Bestaand. I og for sig kan der jo ikke være det Allermindste at erindre imod, at yttre noget Saadant, thi det er jo ganske vist, at ethvert af Stiftscommissionens Medlemmer har Ansvar for, at Stiftsbehandlingen fremmes saa hurtigt som muligt, men det forekommer mig rigtignok, at det ikke just vilde være heldigt i Loven at optage Sligt, da det allerede ligger saa fuldkommen i Forholdets egen Natur, og hvis man vilde gaae ind paa at nævne Alt, hvad der kunde have ligesaamegen Tyde for sig som denne Bestemmelse, vilde Loven komme til at see endel anderledes ud. En saadan Tilføining vilde heller ikke passe godt med den øvrige Redaction af Paragraphen, og medens jeg ikke endnu har confereret med Udvalgets andre Medlemmer, tænker jeg mig, at den ærede Forslagsstiller (N. Hansen) efter denne Udtalelse muligen kunde ville frasalbe sit Forlangende og derved gjøre videre Discussion overflødig.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at inddesee, hvad der maatte blive anført imod Fleertallets Indstilling.

Alberti: Uagtet jeg er kommen til at staae ene i Udvalget, har jeg dog anseet mig forpligtet til at forelægge det ærede Thing det Spørgsmaal, om der ikke skulde gjøres Forsøg paa at anvende Grundlovens Bestemmelse om at adskille Forvaltningen fra Retspleien med Hensyn til det Kjøbenhavnske Stiftsvæsen. Der kan vistnok ikke reises nogen Tvivl om, at Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn saavidt muligt ubelukkende bør være en Domstol og ikke nogen forvaltende Autoritet; jeg troer heller ikke, at det med Tyde kan gjøres tvivlsomt, at